

Det fremgår imidlertid af dagpengelovens § 47, at kommunens sociale udvalg i den tid, hvori udvalget yder dagpenge, skal påse, at betingelserne for at modtage dagpenge fortsat er opfyldt, og vurdere, om der er grund til at iværksætte særlige foranstaltninger.

I tilslutning hertil er det ved dagpengelovens § 47, stk. 2, fastsat, at udvalget senest 3 måneder efter sygdommens indtræden skal tage den sikredes forhold op til vurdering med henblik på, om der fortsat er ret til dagpenge, og om der er behov for behandling, optræning eller overgang til pension. Udvalget skal herunder virke i fornødent samarbejde med læger, hospitals- og revalideringsinstitutioner samt arbejdsformidlingen.

Sikringsstyrelsen har den 21. marts 1973 til kommunerne udsendt et cirkulære om det sociale udvalgs pligt til at følge og vurdere de enkelte dagpengetilfælde. Det udtales heri, at dagpenge principielt er en korttidsydelse, og at det bør tilstræbes at opnå, at den sikrede hurtigst muligt kan vende tilbage til arbejdsmarkedet, eventuelt ved at egnede foranstaltninger bringes i anvendelse. Det fremhæves også, at det sociale udvalg ved en aktiv indsats i samarbejde med andre myndigheder i den enkelte sag skal sørge for, at der eventuelt tages skridt til revalidering. Der henvises til, at udvalget i denne forbindelse må samarbejde med de myndigheder, der nævnes i lovens § 47, stk. 2, (se ovenfor) samt med de kommende amtslige myndigheder, nemlig amtets socialcenter og revaliderings- og pensionsnævn.

Det forudsættes, at de sociale udvalg i deres administration af dagpengeloven vil have forståelse for de principper, der har fundet udtryk i lovens § 47, og som er uddybet i nævnte cirkulære, og at udvalgene herigennem vil føle tilstrækkelig tilskyndelse til at søge revalidering iværksat i tilfælde, hvor der er saglig baggrund herfor.

Ved den kursusvirksomhed, der i samarbejde mellem socialministeriet og Kommunernes Landsforening har været iværksat for kommunale medarbejdere og sygekassepersonale forud for dagpengereformens ikrafttræden, har disse principper også været stærkt fremhævet.

Det kan yderligere bemærkes, at støtte — beregnet til fuld forsørgelse af den pågæl-

dende — under erhvervsmæssig revalidering ikke forudsættes generelt at skulle ydes i henhold til bistandsloven. Som det fremgår af bistandslovforslagets § 42, stk. 2, skal uddannelseshjælp i henhold til bistandsloven kun ydes subsidiært, nemlig kun i det omfang, hvori der ikke kan ydes hjælp hertil af Statens Uddannelsesstøtte eller efter andre regler uden for den sociale lovgivning. Hvor sådanne andre hjælpemuligheder foreligger, vil det sociale udvalg altså enten slet ikke skulle yde hjælp efter bistandsloven under revalidering eller kun skulle yde en eventuelt fornøden hjælp til supplerende af, hvad der ydes efter anden lovgivning. I sådanne tilfælde — som bl. a. vil omfatte en række langvarige uddannelser — vil også finansieringsreglerne kunne tilskynde en kommune til at søge revalidering iværksat.

2) Kommunens udgifter til enkepension refunderes fuldt ud af statskassen. Visse grupper af enker over 55 år og kvinder med mindst 2 børn under 18 år, der bliver enker efter det fyldte 45. år, har efter enkepensionslovens § 1, stk. 1, krav på pension, når deres indtægter ligger under en vis grænse. Det beror således på dels objektive kendsgerninger (ægtefællens død, børnenes alder osv.), dels de pågældende enkers egen bestemmelse i form af en ansøgning, om de skal have pension. Et problem i forhold til bistandslovforslagets refusionsregler kan kun komme frem for de enker og andre enlige kvinder over 50 år, som efter enkepensionslovens § 1, stk. 2, undtagelsesvis får tillagt enkepension. Det er en betingelse for en sådan tilkendelse af enkepension „ved dispensation“, at svigtende helbred eller andre særlige omstændigheder taler herfor, og der skal i hvert enkelt tilfælde indhentes samtykke fra det særlige udvalg, som efter folkepensionslovens § 2, stk. 4, er nedsat til behandling af sager om førtidig folkepension. Udvalget består af chefen for sikringsstyrelsen og 2 medlemmer, udpeget af socialministeren, hvoraf det ene skal være en lægekonsulent med tilknytning til sikringsstyrelsen, det andet skal repræsentere kommunerne.

Når der i overensstemmelse med den sociale styrelseslovs § 18 er nedsat revaliderings- og pensionsnævn i amterne, må det forventes, at enkepensionsdispensationssagerne vil blive henlagt dertil.